

Maaneder. Jeg skal være den sidste til at kræve, at en saadan Foranstaltning meget hurtigt skal vise sin Virkning overfor Valutaen, men jeg maa dog have Lov til at nævne, at den Dag, da Guldolden gennemførtes i Norge, stod Dollars i Christiania i 6,68, i Gaar stod Dollars i Christiania i 7,58, det vil sige, den norske Krone er i de 3 Maaneder, Guldolden har virket, sunket 14 pCt. i Værdi, maalt med Dollar; nogen umiddelbar Virkning tør det dog herefter siges, at den ikke har haft. Jeg maa ogsaa overfor det ærede Medlem protestere imod, at han derefter fremstillede det, som om man fra næsten alle Sider i det norske Storting — han nævnte specielt det norske Venstre — og gennem den Betænkning, Toldkomiteen har afgivet, skulde være gaaet endelig med til Guldolden. Den Fremstilling er fuldkommen misvisende. I Henhold til den Betænkning, der er afgivet af Toldkomiteen, saa vidt jeg husker den 2. Februar i Aar, har alle Medlemmer, som i Komiteen er gaaet med til at opretholde Guldolden, begrundet deres Stilling med, at den norske Toldtarifkommission, som behandler hele den norske Toldlov, forventes at ville afgive Betænkning i en nær Fremtid, og at det er Forudsætningen fra alle Sider, at den endelige Revision af den norske Toldtarif skal være gennemført og ført ud i Livet den 1. Juli. Under disse Omstændigheder mener man ikke, at man paa Grund af de faa Maaneder, der er tilbage, skal gaa til en ny Forandring af Toldforholdene i Norge.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det norske Venstre principielt er gaaet ind paa Guldolden. Lige det stik modsatte er Tilfældet. Det norske Venstres Repræsentanter i Toldkomiteen peger i Betænkningen paa de mere og mere uheldige Virkninger af Guldoldens Indførelse, som efterhaanden viser sig i det praktiske Liv. Man henviser f. Eks. til, hvorledes det har medført et stigende Prisniveau i Norge til Skade, siger man, for det sunde Næringsliv. Man henviser til, hvorledes Guldolden paa mangfoldige Omraader har virket fuldkommen prohibitiv overfor adskillige Luksusartikler, der overhovedet ikke har kunnet indføres, og saa følger Venstres Repræsentanter til, at de mener, at samtidig med, at man gennemførte en saa høj Luksustold, burde Spørgsmaalet om en Afgift paa den indenlandske Luksusproduktion være taget op. Det er det samme, som det radikale Venstre har sagt her i

Tinget Gang paa Gang. Naar den højtærede Minister gennemfører ganske eksorbitant høje Satser paa Luksusvarer, har vi sagt, at disse Satser overalt, hvor det var muligt, burde efterfølges af Afgifter paa de paagældende indenlandske Produktioner, saaledes at der ikke fremkom en Toldbeskyttelse, der efterhaanden kunde virke fuldkommen uretfærdig. Men aldrig nogen Sinde har man fra anden Side haft Interesse derfor, skønt netop dette vilde være medvirkende til at nedsætte Forbruget paa de Omraader, hvor Forbruget i Sandhed uden Skade kan nedsættes. Man har altid fra Venstres Side eller fra det konservative Folkepartis Side kun haft Interesse for Luksustold, saafremt den enten kunde lægges paa Varer, som ikke i sig selv er Luksus, eller ogsaa ramte virkelige Luksusvarer saaledes, at den gav Industrien en klækkelig Toldbeskyttelse.

Naar vi nu staar overfor Tanken om nye forøgede Toldskatter, vil vi fra vor Side spørge Flertalspartierne, om de i Lighed med, hvad det norske Venstre peger paa, vil supplere de højere Luksustoldsatser med tilsvarende Afgifter paa den indenlandske Luksusproduktion. Vil man det, kan der her virkelig blive Tale om at nedskære Forbruget, hvor det kan taales, og beskatte det, hvor det kan taales.

De Luksustoldlove, vi hidtil har faaet, har ikke rørt ved de Positioner, der omfatter Drikkevarerne. Nu ved jeg vel, at den højtærede Finansminister vil sige, at det er af handelspolitiske Grunde. Jeg skulde dog meget betvivle, at vi f. Eks. i vor Vinbeskatning skulde være naaet til den yderste Grænse af, hvad der er foreneligt med Danmarks handelspolitiske Forhold, og derfor vil jeg sige, at et af de Spørgsmaal, vi fra vor Side vil bede om at faa overvejet, er, om man ikke kunde gaa til en forøget Beskatning paa et saadant Omraade, hvor det er gavnligt, at Forbruget sættes ned, og hvor det er forsvarligt, idet de, der ikke vil sætte Forbruget ned, da maa betale derfor. Men det norske Venstre henviser endvidere i denne Betænkning til, hvorledes Guldolden vil blive en utaalelig Byrde for Befolkningens brede Lag, og henviser som Udtryk derfor til, hvorledes der efter at Guldolden var gennemført, er strømmet en Række af Protester ind til Stortinget fra de norske Herreder og fra Kommunalbestyrelserne i de norske Købstæder, og man siger, at dersom det ikke var saa-